

הרב גורן משתולל שוב והמדינה כורה נאצות לעסוק בכעיותיו האישיות.

יש פסוקים החוזרים בכל השנה — והנה, לפתע, כשנה זו הם מתי-אימים לאמת.

כזה הפסוק: „מאז שנת תרפס"ו לא היה קור כזה." והנה בחורף 1983, אכן השתרו בארץ קור שלא היה כדוגמתו מאז 1910. כזהו גם הפסוק: „מעולם לא הגיעו המוסדות הדתיים לשפל כ- זה" נדמה כי הפעם אכן הגיעו לנקודת-שפל שאי עמוקה ממנה. „אגרי-מרים" הרב שלמה גורן הוא עליו התורה ואיש-שערוריות. נדמה שלא צעד מעולם אף צעד אחד כהוא ופולגות-הסטר חובי-מושך.

במילחמת-סיני רכש לו שם עול-מי כרב הצבאי שנודד ממקום לי-מקום, כשספר-התורה בידו האחת ותתי-המיקלע בשנייה. בכך הפך גורן מעין חלוץ גוש-אמונים, ה-איש שסלל את הדרך לפני „הרב" מאיר כהנא ופולגות-הסטר חובי-שות-הכיפה.

לאחר מכן עסק בתכנים אינ-סופיים כדי להגיע לכך הרב ה-ראשי, וכדי להישאר שם. הוא מקיים יחסים מפוקפקים עם אנ-שים מפוקפקים ברחבי העולם (ראה עמודים 716). הוא עורך ויכוח כאשר נסע לחו"ל כדי לעבור שם ניתוח על-חשבון הצבור. הוא דרש שוב ושוב להפך חוקים קיימים כדי להישאר בתפקידו.

השנה התעלה מעל לעצמו. תוך ניצול עמדתו, הפעיל את כל שי-טות הסחיסה, הלחץ והשיחוד כדי למנוע את החלפתו, כנדרש בחוק. היתה זאת הצגה פרועה של ברי-יונות דתית-פוליטית, שבמהלכה איים למעשה לפרק את הרבנות ולא להשאיר דבר על תילו.

פילגש מחזקת. אולם האשם האמיתי במצב אינו הרב-הפרא, אלא המצב הפרוע.

איי-הפרדת הדת מן המדינה יוצ-רת מצב של שקר בחסי, הסמ-כות הדתיות אינה נבחרת, למעשה, על פי המסגרת הדתית, כמו מוע-צת גדולת-התורה, אלא על פי שיטות חילוניות. שתי מערכות מסובכות כאן זו בוו ללא-תקנה. הרב הדתי נבחר על-ידי הרשות החילונית, ואילו הרוב החילוני ה-גדול במדינה, שהחוק מחייב אותו להיוקק לשרותים דתיים שהוא סולד מהם, נטול כל השפעה על התהליך.

הדת היא הפילגש המחזקת של המדינה החילונית. נוהג הפרופ-סור הדתי שיעהו ליבוביץ לק-בוע, אולם הרוב החילוני במדי-נה מסור לשליטת הפילגש הזאת, לשבט ולחסד.

עתה מוכיח הרב גורן כי גם רמת-המסור בצמרת הרבנות מת-אימה יותר לבית-בושת מאשר ל-מוסד דתי.

ביטחון

ארוכה הדרך לחרות

האם עתה המשא-

ומתן על שיחרור

השבויים על שירטון?

מה קורה במשאומתן על השי-בוים הישראליים שבידי אש"ף? עוד לפני כמה ימים הושמעו על כך הודעות אופטימיות. סירטי ה-טלוויזיה, שצולמו על-ידי צוותת זרים, הראו בעליל כי היחס אל שישה מהם, שבויי פת"ח, הוא סביר, כפי שהיה בשעתו היחס לטייס השבוי אהרון אחיעזר בכי-רות המערבית. שרה-ביטחון של

כנרים על הגג

העולם הזה אדם שהציג עצמו כ-יוסף שניידר, נציגה המיסחרי של סיסקאי בישראל, וביקש לדחות את פירסום הפרשה.

מנהל מילחמת-עצבים קשוחה. על כל פנים, נראה כי מגוי וגמור עם גיבריל לנהל משא-ומתן עצמאי על שני שבויים. גם הוא הגיש רשימה של אנשיו, ש-את שיחרורם הוא תובע. וגם במי-קרה זה לא אישרה ממשלת-ישר-אל לא אנשים אלה אכן שבויים בידה — והדבר הגביר את החשד של גיבריל

רק המישפחות. כיום קיים ערפל גם לגבי אופי המשא-ומתן. ערפאת הטיל את ניהול המשא-ומתן על עיצאם אל-סרטאוו, מפני שהוא מיועד עם הקאנצלר האוס-טרי, ברונו קרייסקי.

טאווי. נהיה-שלום באש"ף (ראה עמודים 11-10). אינו מקובל על הסורים, השולטים בשטח שבן המחזקים ה-שבויים, ועל כן אינו מאושר מן התפקיד שהוטל עליו, ואילו גיבריל מתכחש בגלוי למכניזם זה של המשא-ומתן, וטוען שהוא מנהל את המשא-ומתן באמ-צעות נציג הצלב האדום בדמשק, הנסיון הוכיח כי זהו שיטה מסור-רבלת במיוחד, כי כל מהלך עובר את ז'נבה הרחוקה ואת הביורוקר-טיה של הצלב האדום.

בעבר יכלו המישפחות להתנחם בכך שהסדר בלבנון קרוב, וכי ישראל לא תיסוג משם בלי שהר-חזרו השבויים. אלא שעתה נראה כי גם זהו תהליך ארוך-ארוך, ר-אין ממשלת-ישראל חולמת על יציאה קרובה מלבנון. ההיפך: למעשה התמסדה חלוקת לבנון בין מדינה ישראלית-חדאית בדרום, מדינה פלאנגיסטית במרכז ומדי-נה סורית-אש"פית בצפון.

כך נראה שאין לאיש מן הצ-דים — וגם לא לממשלת-ישראל — עניין רב בפיתרון מהיר של בעיית-השבויים. רק למישפחות עצמן אף הזמן.

תולדות

רב"י, נשיא וגנרל

מה הקשר בין „הרב" מאיר כהנא, נשיא

סיסקאי, לנוקם סיבה, והגנרל צ'רלס סיבה? התשובה: יוסי שניידר.

כאשר עמד להסתיים המבצע ה-בלשי של העולם הזה, שהביא ל-חשיפתו של נשיא מדינת-החסות הדרום-אפריקאית סיסקאי בישראל (העולם הזה 2374), ניגש אל צוות

מיקרה מצא שפה משותפת עם ה-עולה החדש-ישן מארצות הברית. שניהם היו בעלי דיעות לאומניות קיצוניות, ושינאה לזהות לערבים. בתום ההרפתקה שלו בכך משרת עכשיו שניידר את המישטר הגזעני של דרום-אפריקה, ומייצג אחת ממדינות-הכובנה שבשליטתה.

בינתיים התבררו דברים נוספים על הביקור הנשיאותי הזה בישר-אל, שמשום מה ניסו לשמרו בסוד כמוס. הגנרל צ'רלס סיבה, שב-תוארו הרישמי הוא „מפקד הכר-חות המאוחדים של סיסקאי" ול-מעשה הוא מפקד המישטרה, הש-תתף בישראל בכינוס של אירגון הנושא את השם אסיס (ASIS), שהם ראשי תיבות של האיגוד האמריקאי לביטחון תעשייתי. ה-אירגון הזה קיים בירושלים, במלון הילטון, כינוס בן שלושה ימים בנושא „הסירור הבינלאומי והש-לכותיו".

הגנרל ממדינת החסות הדרום-אפריקאית היה אחד משלושת הנר-אמים החשובים ביותר בכינוס. השניים האחרים היו אלוף-המישנה (במיל') יעקב אדלר מישראל, וב-ריאן ג'נקינס, נציגו של תאגיד-הנשק האמריקאי הגדול ראנד-קורפוריישן.

ההקשר בין הביקור הנשיאותי בישראל ובין תעשיית-הנשק נעשה גם בדרום-אפריקה. כמה מעיתוניה של דרום-אפריקה ניסו לרמוז לכך, שבביקור בישראל דובר על מכירת נשק ישראלי לסיסקאי, אך ממשלת

נציג שניידר עם „הרב" כהנא בריונות. עסקים, נשק, גזענות

פרטוריה הודרוה להכחיש באופן רישמי וגמרץ את השמועות האלה.

מיפלגות

המועצה שלא היתה

בכניסאון הליבור האשים

רן כהן את חבריו

בשיתוף-פעולה

עם האוייב.

הקש האחרון היה ראיון שהעניק (המשך בעמוד 6)

רמזים והכחשות. פניו ושמו של יוסף שניידר לא היו חדשים לכתב, אך הוא התקשה להיזכר היכן נתקל בו בעבר. שיחה עם כתב אחר בשבועון הבחירה את התעלומה. יוסף שניידר, הנציג של סיסקאי בישראל, היה עד לפני כמה שנים סגנו של „הרב" מאיר כהנא, ושימש כמנכ"ל התנועה ה-קיקיונית כך. הוא פרש מעיסוקיו בלטה, שעל גבול הפוליטיקה ויורשו בתפקיד הוא יוסי דייץ.

כאשר הצטרף או שניידר אל תנועתו של כהנא, הוא היה עולה חדש מברית-המועצה, שלא בי-